

Recensie

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

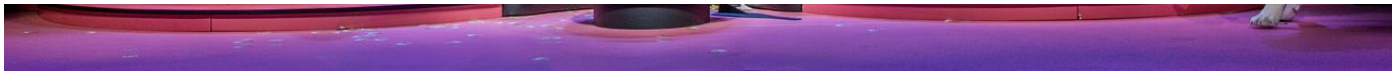
'De vrekkin' is een uitzinnige satire over de superrijken

Jeugdtheater

Heerlijke taal, geweldige cast en decadente maken van *De vrekkin* een voorstelling om van te smullen. Het is zó vermakelijk dat het onderliggende drama naar de achtergrond verdwijnt.

✍ Marijn Lems ⌚ 25 oktober 2018 om 12:31

Betty Schuurman als de vrekkin

Foto Phile Deprez

Het doorgeslagen consumentisme van de superrijken, dat we kennen van series als *Keeping up with the Kardashians*, is vruchtbaar materiaal voor een uitzinnige satire. Regisseur Noël Fischer en auteur Jibbe Willems maakten een bewerking van klassieker *De vrek* van Molière uit 1668 bij jeugdtheatergezelschap NTJong. Het titelpersonage (Betty Schuurman) behandelt haar onbetaalde personal assistant Piejee als een slaaf, ziet haar kinderen als onrendabele investeringen en neemt even een helikoptertitje als ze zich somber voelt.

Theater

De Vrekkin,

Noël Fischer / NTJong. Gezien 21/10, Koninklijke Schouwburg, Den Haag.

Tournee t/m 14/01/19. Inl: hnt.nl/

Lees ook de column van Joyce Roodnat over 'De vrekkin':
Met excuuskind naar 'De vrekkin'

Als deze Henrietta Harpagon klaagt dat ze „verlept, vertroggeld, verrapegaard en ook nog eens vreselijk verouderd” is, koopt ze gewoon een jongere man - helaas net wel degene waarop haar zoon net verliefd was geworden, maar ja, dat „zachtgekookt stuk huzarensalade” moet zich niet zo aanstellen.

De heerlijke taal van Willems, de zonder uitzondering geweldige cast en de decadent-megalomane scenografie van Thomas Rupert, Roos Veenkamp en Carly Everaert maken van *De vrekkin* een voorstelling om van te smullen. Het gekonkel van de matriarch en haar entourage is zelfs zó vermakelijk dat het onderliggende drama van *haves* en *have-nots* naar de achtergrond verdwijnt - in deze jeugdtheatervoorstelling is geen ruimte om ècht stil te staan bij de prijs die anderen moeten betalen voor Harpagon's misdadige inhaligheid.

De uitzondering hierop is de ex van Henrietta (Bram Coopmans), Mappa, die inmiddels in transitie is om als vrouw door het leven te gaan. Ze is vaak aan de randen van een scène aanwezig, haar worstelende kinderen weet ze slechts zalvende platitudes als „alleen met lege handen kun je iemand omhelzen” te bieden. Deze

Mappa is een fascinerend vat vol tegenstrijdigheden, die er maar niet in slaagt om haar voormalige, geprivilegieerde leven definitief achter zich te laten.

De vrekkin doet je schaterlachen, maar Mappa breekt je hart.